

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1167/2018
30.10.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Анђеле Станишић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 90/17 од 15.01.2018. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 142/18 од 24.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 30.10.2018. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Анђеле Станишић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 90/17 од 15.01.2018. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 142/18 од 24.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу К 90/17 од 15.01.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци коју ће издржавати у просторијама у којима станује са применом електронског надзора, а уколико окривљени за време издржавања казне самовољно напусти просторије у којима станује једном у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Оштећени малолетни ББ са законским заступником мајком ВВ упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева. Окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а да Основном јавном тужилаштву у Аранђеловцу на име трошкова кривичног поступка исплаћених из буџетских средстава плати износ од 79.983,00 динара и законском заступнику оштећеног малолетног ББ, мајци ВВ на име трошкова кривичног поступка плати износ од 51.000,00 динара све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 142/18 од 24.05.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 90/17 од 15.01.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Анђела Станишић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези са чл. 15, 16. и 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Анђеле Станишић је неоснован.

Бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП наводима да се у радњама окривљеног не стичу законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ за које је оглашен кривим, указивањем да ово кривично дело припада групи кривичних дела против јавног реда и мира, што подразумева да се радње извршења овог кривичног дела могу предузети искључиво на јавном месту, а услед којих радњи би наступила забрањена последица која се огледа у значајнијем угрожавању спокојства грађана и тежем ремећењу јавног реда и мира, а што се оцењује према броју лица која су тиме обухваћена, стајући на правно становиште да се у конкретном случају радњама окривљеног стичу законска обележја кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ за које се гоњење предузима по приватној тужби.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Одредбом члана 344. став 1. КЗ прописано је да ће се казнити онај ко грубим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским или безобзирним понашањем значајније угрожава спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир. Ставом 2. члана 344. прописано је да ће се казнити онај ко при извршењу кривичног дела из става 1. овог члана неком лицу нанесе лаку телесну повреду.

Следствено изнетом, радња извршења основног облика кривичног дела у питању алтернативно је одређена и може се састојати у предузимању грубог вређања, злостављањем другог, вршењем насиља према другом изазивањем туче или дрским или безобзирним понашањем.

Последица овог кривичног дела огледа се у значајнијем угрожавању спокојства грађана или тежем ремећењу јавног реда и мира.

Тежи облик кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. КЗ постоји између осталог, када је приликом извршења дела из става 1. овог члана неком лицу нанесена лака телесна повреда.

Ово кривично дело може се извршити искључиво са умишљајем.

Сходно цитираној одредби члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ по оцени Врховног касационог суда из изреке правноснажне пресуде јасно произилази да је окривљени критичном приликом предузео радње извршења предметног кривичног дела и то тако што се на улазним вратима породичне куће ГГ у присуству више лица обратио оштећеном ББ речима: "Дођи да ти налупам чврге", па када је оштећени навукао капуљачу од дукса и рекао му "извињавам се, нисам хтео намерно" окривљени га је гађао лоптом у пределу стомака али га није погодио, а затим ушао у унутрашњост куће брзим корацима и рекао оштећеном "ти мислиш да можеш да побегнеш од мене" па је оштећеног ударао рукама и ногама, услед чега је исти задобио лаке телесне повреде, што је код оштећеног изазвало осећање страха за своју личну безбедност, сигурност и спокојство.

Дакле, из овакве изреке пресуде јасно произилази да је окривљени, поступајући на наведени начин значајније угрозио спокојство како оштећеног тако и сведока ДД, а да се критични догађај одиграо како на улазним вратима породичне куће ГГ, дакле, испред куће, на јавном месту и у присуству више лица, на који начин је и теже реметио јавни ред и мир, што значи да је по налажењу нижестепеног суда остварио обе алтернативно прописане последице дела.

Сходно изнетом, по оцени Врховног касационог суда кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим, а како је то описано у изреци правноснажне пресуде садржи сва законска обележја кривичног дела из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, због чега Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на штету окривљеног.

Како повреда одредби чланова 15. и 16. ЗКП не спада у круг повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, то се Врховни касациони суд у ове наводе захтева није упуштао.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић